ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ (Ματθ. α΄ 1-25)
22 Δεκεμβρίου 2024

Μόνο τρεῖς ἡμέρες ὑπολείπονται, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀπὸ τὴν μεγάλη ἡμέρα τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἡ κοσμοχαρμόσυνη ἑορτὴ γιὰ τὴν ὁποία προετοιμαζόμαστε ἐπὶ σαράντα ἡμέρες, τόσο μὲ τὴν καθιερωμένη νηστεία, ὅσο καὶ μὲ τὴ θεία λατρεία τῆς Ἐκκλησίας μας, τὴν γεμάτη ἀπὸ ἐπίκαιρους ὕμνους καὶ βοηθητικὰ πρὸς τὸν σκοπό τους ἀναγνώσματα.

Σήμερα, εἰδικά, Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ Ἐκκλησία ὥρισε νά διαβάζεται στή Θεία Λειτουργία ἡ Εὐαγγελικὴ περικοπή, ἡ ὁποῖα ἀναφέρεται στὴν γενεαλογία τοῦ Κυρίου μας, ὡς ἀνθρώπου μὲ καταγωγὴ ἐκ τοῦ γένους Ἀβραάμ καὶ Δαβίδ. Ὁ Θεός στοὺς δύο αὐτοὺς Ἁγίους καὶ μεγάλους ἄνδρες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶχε ὑποσχεθεῖ πὼς ὁ Σωτῆρας τοῦ κόσμου θὰ εἶναι ἀπόγονός τους. Στὸν Ἀβραάμ ὑποσχέθηκε ὅτι ἀπὸ τὸ δικό του γένος θὰ ἀναδείξει ἀπόγονο, ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ γιὰ ὅλα τὰ ἔθνη. Καὶ στὸν Δαβίδ εἶπε ὅτι, ἀπὸ τὸν καρπὸ τῆς κοιλίας του θὰ καθίσει στὸ θρόνο του βασιλεύς μέγας, ἰσχυρὸς καὶ αἰώνιος. Δεκατέσσερες γενεὲς ἔζησαν ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ ἕως τὸν Δαβίδ καὶ δεκατέσσερες ἀπὸ τὸν Δαβὶδ μέχρι τὴν ἐποχὴ ποὺ οἱ Ἰουδαῖοι ὁδηγήθηκαν αἰχμάλωτοι στὴ Βαβυλώνα καὶ ἄλλες δεκατέσσερες γενεὲς ἀπὸ τὴν μετοικεσία Βαβυλῶνος ἕως ὅτου ἔλθει ὁ καιρός, γιὰ νὰ γεννηθεῖ ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

«Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαβίδ, υἱοῦ Ἀβραάμ».

Ὁ γενεαλογικὸς κατάλογος ποὺ ἀκούσαμε, φανερώνει καὶ ἐπιβεβαιώνει, ὅτι αὐτὸς ποὺ γεννήθηκε στὴ Βηθλεὲμ ἀπὸ τὴν Παναγία Παρθένο, εἶναι πράγματι ὁ Σωτῆρας καὶ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Εἶναι ἀξιοσημείωτη ἡ ἀναφορὰ στὸ πῶς ἔγινε ἡ ἐκπλήρωση τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ, ὅπως μᾶς τὴν διηγεῖται ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος στὸ δεύτερο μέρος τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου.

Τὸ ἐλπιδοφόρο καὶ χαρούμενο μήνυμα τῆς συλλήψεως τοῦ Θεανθρώπου ἀνήγγειλε ὁ Ἀρχάγγελος στὴν Ἀειπάρθενο Κόρη τῆς Ναζαρέτ. Ἐκείνη γίνεται Μητέρα τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἰωσήφ, ποὺ καταγόταν ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Δαβίδ, δὲν ἐγνώριζε τὸ πέρα

ἀπὸ κάθε νοῦ μυστήριο τῆς Θείας Σαρκώσεως. Ἀρραβωνιασμένος μὲ τὴν Παρθένο Μαρία, ἔμεινε ἔκπληκτος ὅταν ἀντελήφθη τὴν κυοφορία Της. Μάλιστα σκέφθηκε νὰ τὴν ἀπομακρύνει κρυφά.

Ἦταν ὅμως οἰκονομία Θεοῦ νὰ μνηστευθεῖ ἡ Παρθένος Μαρία τὸν Ἰωσήφ, γιὰ νὰ προστατευθεῖ ἀπὸ τὶς ὑπόνοιες τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ μείνει δίπλα Της ὡς φύλακας ἄγγελος, προστάτης καὶ βοηθὸς στὴ γέννα, καὶ ἀργότερα στοὺς κινδύνους, στὶς κακουχίες, στοὺς διωγμοὺς καὶ στὶς θλίψεις. Τὸν χρησιμοποίησε ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ στὴ διακονία τῆς φανέρωσης τοῦ θελήματός Του. Τὸν διάλεξε ὡς ἐνάρετο, σώφρωνα καὶ δίκαιο. Γι’ αὐτὸ ἀκριβῶς ἐφάνη στὸν ὕπνο του ἄγγελος Κυρίου: «Ἰωσήφ, ἀπόγονε τοῦ Δαβίδ, μὴ φοβηθεῖς νὰ παραλάβεις Μαριὰμ τὴν μνηστή σου, γιατὶ τὸ παιδὶ ποὺ κρατάει μέσα της εἶναι ὑπερφυσικὴ καὶ θαυμαστὴ ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ Παρθένος Μαρία θὰ γεννήση υἱόν καὶ σύ, ὁ ὁποῖος θεωρεῖσαι καὶ ἀναγνωρίζεσαι στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων σὰν πατέρας καὶ προστάτης, θὰ τὸν ὀνομάσεις Ἰησοῦν, ποὺ σημαίνει Σωτῆρας. Θὰ πάρει τὸ ὄνομα αὐτό, γιατὶ εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ θὰ σώσει ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ». Καὶ νά, λάμπει πάλι ἡ ἀρετὴ τοῦ Ἰωσήφ καὶ ἀκτινοβολεῖ ἡ ἁγιότητά του, ἡ πίστη καὶ ἡ ὑπακοή του, ἀφοῦ «...ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου.....». Παραλαμβάνει τὴν Μαριάμ. Καί ὅταν ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ἐγέννησε τὸ Θεῖο Βρέφος, τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομα Ἰησοῦς, ποὺ φανερώνει τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμο καὶ εἶναι ἡ σωτηρία καί ἡ λύτρωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τήν ἁμαρτία καὶ τὸν αἰώνιο θάνατο. Ἦρθε στὴ γῆ, ἔγινε ὅμοιος μὲ ἐμᾶς, χωρὶς ἁμαρτία, γιὰ νὰ μᾶς χαρίσει τὴν υἱοθεσία καὶ νὰ μᾶς ἀποκαταστήσει στὴν αἰώνια βασιλεία.

Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, ἀναφερόμενος στὸ γεγονὸς τῆς Θείας Σαρκώσεως, γράφει: «Ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο, ἵνα τόν ἄνθρωπον δεκτικὸν θεότητος ποιήση, ἐπτώχευσεν, ἵνα ἡμεῖς τῇ Ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσωμεν. Δούλου μορφὴν ἔλαβεν, ἵνα ἡμεῖς τὴν ἐλευθερίαν ἀπολάβωμεν. Κατῆλθεν, ἵνα ἡμεῖς ὑψωθῶμεν.»

Ἀδελφοί μου, σέ λίγο θά ἑορτάσουμε πάλι τὴ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ. Ἄς ἑορτάσουμε κατὰ τρόπο θεϊκὸ καὶ ὑπερκόσμιο, ὄχι κοσμικό, ὅπως προτρέπει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Ἐφέτος ἄς μὴ περιορίσουμε τὸν ἑορτασμὸ στοὺς τύπους, μὲ τὴ συνείδηση ὅτι αὐτὴ ἡ γιορτὴ ἔνωσε τὸν οὐρανὸ μὲ τὴ γῆ καὶ μπορεῖ νὰ διώξει τὴν κατάρα καὶ νὰ γεννήσει ἀνάμεσά μας τὸν Ἐμμανουὴλ, δηλαδὴ τὴν εὐλογία καὶ τὴ λύτρωση ποὺ ἔχουμε ἀνάγκη ὅσο ποτέ. Ἀμήν.